

El bisbalenc Miquel Abras presentarà el nou disc el 15 de maig a la sala Luz de Gas ■ MARTA PICH

Miquel Abras, final de la trilogia

El cantant bisbalenc explora el cantó fosc de les relacions a 'Temps de zel'

Andreu Gomila
BARCELONA

Després de parlar dels episodis més atractius de la vida en parella a *Entre mil vidres trencats* (2006) i *M'agrada sentir el que tu sents* (2008), Miquel Abras s'enfronta als conflictes, les infidelitats, les pors, a *Temps de zel* (Música Global), un disc de maduresa d'aquest bisbalenc de 32 anys que diu que està "molt bé esperant la tercera criatura". Això no obstant, els dotze temes del nou àlbum són plens de situacions desesperades, d'homes i dones que trenquen dramàticament. "Volia fer cançons de reflexió, temes més tristos, lluny de l'optimisme dels discos anteriors", confessa.

Abras també fa gala d'un discurs musical més contundent. "He simplificat els arranjaments: volí-

em sonar igual que el directe", indica. El cantant té la sort de comptar amb una veu inigualable en el panorama rocker català. No debades, diu que se sent proper a Joe Cocker i Bruce Springsteen, és a dir, a solistes que no fan cançó, sinó *rock'n'roll* pur i dur. Un fenomen que, potser a banda de l'Adrià Puntí d'una certa època, ningú no ha explorat aquí.

Una veu que a fina

Abras assumeix tots els riscos de la seva banda i deixa clar que mai no ha volgut refugiar-se rere el nom d'un grup. De fet, ell escriu les cançons i la música. "Sóc cantautor, no pas un simple intèrpret", assenyala. "I com que la meua veu a fina les notes, sembla que m'hagi d'amagar", afegeix.

El 15 de maig, Abras presentarà aquest *Temps de zel* a Luz de Gas dins el Festival de Guitarra de Barcelona. En directe podem dir que la seva proposta guanya. I molt. ■